

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 11 JUNI.

Kiezing van 14 juni.

Wij verzoeken de heeren kiezers de volgende namen op hunne stembriefjes te schrijven :
MM. Louis JULLIOT.

Graaf Fr. DE BORCHGRAVE d'ALTENA.

Wij achten niet onnoodig aan de heeren kiezers te herinneren dat de kandidaten niet anders mogen aangeduid worden dan door hunnen naam, voornamen en beroep. Om alle betwistingen voor te komen, verzoeken wij de kiezers de namen der kandidaten te schrijven zooals wij ze hier aanduiden, zonder er de woonplaats bij te voegen.

MM. Louis JULLIOT.

Graaf Fr. DE BORCHGRAVE d'ALTENA.

De stembriefjes moeten in vieren geplooid zijn derwijze dat zij een vierkant uitmaken ; de zegel moet zich aan den buitenkant bevinden. De briefjes mogen geen teeken bevatten dat zou kunnen dienen om dezelve te herkennen. Zij moeten met de hand geschreven geautografeerd of gelithografeerd zijn met zwarten inkt. Degene die niet de gewone schrijfwijze met de hand zouden verbeelden of die met de potlood of met gekleurde inkt zouden geschreven zijn, zullen van geene waarde zijn.

De kiesoperatiën zullen om 9 uren 's morgens beginnen.

De kiezers van de stad en het kanton Tongeren zullen zich vergaderen in de verhoorzaal van het tribunaal ;

De kiezers van het kanton Borgloon, in de zaal van het vredegerecht ;

Die der kantons Bilsen, Mechelen en Sichen in de groote zaal van het stadhuis.

De naamoproeping zal niet meer gebeuren gelijk vroeger per gemeente, maar in het alfabetische orde voor alle kiezers van hetzelfde hureel.

De afstellingen.

Wij gelooven niet dat er sedert 1850 door een ministerie een brutaler maatregel genomen is dan de afstellingen der heeren De Bavay, Hody en Delecourt, waarvan wij in ons nummer van verleden donderdag gesproken hebben.

Deze drie magistraten, behoorden tot de katholieke denkwijze, zij bedienden ten alle

DE VADERVLOEK.

LOSSE BLADEN UIT L. MÜHLBACH'S WERK
BENJOWSKY.

(Vervolg.)

— Neen, riep Pulawsky, neen, dat wil, dat mag ik niet. Ik zeg nogmaals, dat ge ziek zijt, en ik wil u de gezondheid en levenskracht teruggeven. Ge meent, arme neef, dat de wonden, waarmee ge hier zijt gekomen, nu geheeld zijn en gij hier in de eenzaamheid er van genezen zijt? Gij bedriegt u, vriend, de smart dezer wonden heeft u slechts verdoofd, u slechts gevoelloos gemaakt, maar deze wonden zijn niet geheeld, zij bloeden nog altijd, hoewel ge het niet ziet, daar zij inwendig bloeden. wijl gij ze van buiten met een verband van berusting omhuld hebt. Maar ik wil u dat verband afrukken ; uwe wonden moeten bloeden, opdat zij genezen. Op, Moritz, op ! men heeft u gelasterd en beschuldigd ! Uwe zwagers hebben zich naar Weenen gewend, u als oproermaker en verstoorder der openbare rust aangeklaagd. Zij hebben u beschuldigd van door uw misdadig en slecht gedrag den dood uws vaders veroorzaakt te hebben, die van verdriet over u gestorven is. Zij hebben gezegd, dat uw vader door eene eigenhandig geschrevene verklaring u vervloekt en u van de erfopvolging vervallen verklaard had, maar dat ge nu dit dokument had ontstolen, opdat het niet tegen u getuigen zou. Hierbij hebben uwe zusters met een plechtig eed gezworen dat uw vader het geschreven, u ontferd en vervloekt heeft ; zij hebben voor zich zelve en hare mannen de nalatenschap haars vaders geëischt, en de keizerlijke hofkanselarij heeft ze haar toegedend.

— Zij heeft haar die toegekend ? riep Benjowsky van zijnen stoel opspringende.

tijden hunne ambten met verstand en ijver, maar zij behaagden niet aan M. Bara. De kwade jongen die in België minister van justitie speelt, heeft een voorwendsel gezocht om deze drie deftige mannen uit de voeten te helpen. Dit voorwendsel heeft hij gevonden in het proces Langrand.

De brutale handelwijze van M. Bara verwondert ons niet ; wij verwachten niets anders van hem. Maar hetgeen alle vaderlandslievende burgers zal bedroeven dat is de zwakheid van karakter en de ongelooflijke toegevendheid van onzen koning die toestemt in zulke hatelijke partij slagen.

Waar gaan wij in Gods name naar toe !

« Het is te vergeefs, zegt het *Journal de Bruxelles*, dat de rechtzinnige en oprecht onafhankelijke burgers gehoopt hadden, den koning weerstand te zien bieden aan die tyrannieke en hatelijke maatregels des ministeries. De koning heeft toegegeven, en zich altijd wegcijferend en altijd toegevend, werkt Z. M. zelf aan het afbreken van zijn eigen gezag en aan het vernietigen van zijnen invloed... »

» M. Bara heeft zijne zaak gewonnen, maar — droevige keezij der medaille — de magistratuur heeft hare zaak verloren, omdat de daden van politieke brutaliteit die dezen morgen in den *Moniteur* verschenen, met toestemming des konings, de onafhankelijkheid der magistratuur, zonder onderscheid van karakter, diep in het hart hebben getroffen.

» Alle de parketten zijn verwittigd en mogen heven. Wee hen ! als zij niet blindelings loopen in de baan die M. Bara aanwijst.

» Welnu, het ergste van alle dingen in een land, is, dat de justitie bang en achterdochtig is en zich, op ieder oogenblik, aangenaam wil maken aan hare meesters, wier haat en driften zij vreest... »

» M. de Bavay, de trouwe, moedige en onpartijdige magistraat is dus afgesteld, na veertig jaren trouwe en loyale diensten, en dit omdat hij den haat van MM. de ministers van finantiën en justitie, in een proces, niet heeft willen deelen.

» M. de baron de Hody, die geen deel in de zaak genomen heeft, wordt verplaatst, en door de onbeschaamste aller beslissingen, ontnemt men hem den zetel van procureur des konings, om hem hier of daar in het ministerie van justitie te steken... »

» Die drievoudige executie is een schandaal voor ieder eerlijk geweten ; 't is eene schande voor het land... »

— Ha ! gij ontwaakt dus eindelijk uit uwe verdooving zegde graaf Pulawsky. Ge hoort het trompesignaal van het toornooi. Ja, het keizerlijk hofgericht te Weenen heeft uwe zusters en uwe zwagers tot uwe gerechtelijke erfopvolgers verklaard. Keizerin Maria-Theresia heeft u, in een vonnis, dat overal gepubliceerd is geworden, voor eenen oproerling verklaard, die zijne rechtvaardige straf is ontvlucht en wiens goederen zij heeft verbeurd verklaard, om zeaan zijne zusters over te dragen. Op, graaf Moritz Benjowsky, verdedig uwe eer en uwen naam.

— Ja, dat wil en zal ik, riep de jonge man met gloeiende wangen en opvlammende oogen. Ja, zij zullen mijne eer en naam niet aanvalen en schenden, deze wil ik van de smet des lasters berijden ? Zij mogen mij mijn erfdeel en goederen ontnemen, maar zij zullen mij niet voor eenen oproerling en dief schelden. Ik heb mijne zwagers dat heillooze dokument niet ontvreemd, ik wil zelfs naar Weenen gaan om het aan de keizerin Maria-Theresia te zeggen en mijne eer voor het keizerlijke krijgsgerecht te verdedigen.

En dit zeggende ging hij met heftige schreden door de kamer naar de deur, maar graaf Pulawsky snelde hem na en hield hem terug.

— Ge zijt ontwaakt, zegde hij, ge zijt aan het leven weêrgegeven, en ge zult uwen arm weder met het zweerd wapenen om te strijden. Maar de strijd, die ge thans wilt beproeven, zult ge niet winnen, en geen zege op uwe lasteraars en beschuldigers behalen, want ze zijn machtiger dan gij. Evenwel moet ge den strijd beproeven en uwe vijanden tegentreden, om ten minste de openbare meening voor u te winnen en de lasteraars in het stof te verdeden. Maar hiermede zult ge uw erfdeel niet herwinnen, en Maria-Theresia zal haar vonnis niet herroepen, want men zou immers anders aan hare heerlijkheid en hare onfeilbaarheid kunnen twifelen. Ge zult

« Welk is de *mistdaad* van die afgestelde magistraten ? gaat het blad voort. *Dat zegt men niet juist* ; maar heel de zaak zit hier in : zij hebben niet, *kost wat het kost*, de zaak Langrand willen vervolgen ; ze wilden aan de drift de plaats van de reden en het recht niet doen innemen, en dit om M. Bara te believen. »

In geheel België is een kreet van verontwaardiging opgegaan tegen den brutalen act, door het ministerie tegen drie achtbare magistraten gepleegd.

Nog een ander woord der Grondwet : *de rechtens zijn onafstelbaar*, is nu eene logen geworden.

Ziehier eenige korte uittrekselen uit de beoordeelingen der dagbladen :

Deze drievoudige afstelling is een schandaal voor de eerlijke gemoederen en eene schande voor het land.

...In deze droevige zaak is alles geweld, haat en drift. Wat zal er van België worden, wanneer de magistratuur zal bang gemaakt, verslaafd en beoedeld geworden zijn door laagheden en lafhertigheden jegens het Bewind ?

...Het nummer van den *Moniteur*, van gisteren, beschouwen wij als een schandpaal voor de onafhankelijkheid, de eerlijkheid en het geweten van de belgische magistraten. (*Journal de Bruxelles*).

Le Peuple belge ziet in de zaak der afstelling van De Bavay niet anders dan eene kiesreclam ; « Het kabinet, zegt het blad, dacht niet genoegzaam geassureerd te zijn tegen de ongelukken van 14 juni door de zaak Langrand-Dumonceau. Het heeft er, ten titel van tweede kies-assurantie, de kwestie-De Bavay bijgevoegd. »

Het onrecht is volbracht ! De politieke drift van Frère en Bara, die impopulaire ministers, is voldaan !

De heer procureur-generaal De Bavay en de heer procureur des Konings de Hody zijn afgesteld van hunne bedieningen. De rechter van instruktie Delecourt is van de bediening van onderzoeksrechter ontslagen.

Leopold II, die tot speelbal dient van de vuigste driften, die een ware schoteldoek is in landen zijner ministers, heeft de achtbare loopbaan van eerlijke en treffelijke magistraten verbrijzeld ; hij heeft den heer De Bavay, den vriend zijns vaders, geslachtloos ! Maar zeker is 't, dat deze onrechtvaardige daad nog zijne impopulariteit zal vermeerderen, welke

misschien uwe eer redden, maar zeker niet uwe goederen. Wat wilt ge beginnen, wanneer ge erkend hebt dat uw vaderland voor altijd voor u gesloten is, dat ge slechts een arm edelman zijt, wien niet anders overblijft dan of roemloos in de duisternis voort te sluipen, of met zijn zweerd roem en vermogen te verwerven ? Waarheen zult ge gaan ? Wien zult ge uw zweerd en uwen arm leenen ?

— Ik kwam tot u, oom, wijl men mij gezegd had, dat Polen voornemens was, tegen Rusland's macht en aanmatiging op te staan, ik kwam wijl ik naar strijd en gevaar dorste ; maar ik vond hier alles rustig en in vreedzame genoegzaamheid was niemand dien ik mijn zweerd durfde aanbieden en wien mijnen arm welkom zou zijn geweest ; dus ontviel het zweerd mijne hand, mijn arm zonk krachteloos neêr, en over mij kwam die dulle onverschilligheid en verdooving, waaruit gij, dierbare oom, mij straks gewekt hebt. Wat van mij zal worden, waarheen ik mij zal wenden als mij te Weenen inderdaad geen recht en gerechtigheid gewordt, dit kan ik thans nog niet bepaalt zeggen maar er zal toch wel ergens in de wereld een land zijn, waar men een goed zweerd en een moedigen strijder kan gebruiken, en naar dat land zal ik gaan, mocht het ook slechts zijn, om in den strijd een eervolled dood te vinden.

— Ik wil u zulk een land toonen, mijn zoon, zegde graaf Pulawsky haastig, ik wil u zeggen, waar ge strijden kunt voor eene goede en rechtvaardige zaak. Alles wat ik u tot hiertoe gezegd heb was slechts de voorrede van de groote en gewichtige woorden, die er op volgen zouden, en welke ik u nu wil zeggen, wijl ik u vier weken lang in stille gadeslagen heb en bevonden, dat ge mijn vertrouwen waardig zijt, en als zoodanig verdient aangenomen te worden in de gemeenschap derzuden, die naar een grootsch doel

welhaast in algemeene minachting zal vervallen.

Geheel het land door zal er een kreet van verontwaardiging opstaan tegen al degenen, die ze bewerkt hebben.

(*Vlaamsch Land*.)

De laatste daden van den heer Bara zullen de kiezers doen nadenken : Dessous-le-Moustier genadig behandeld ; den heer De Bavay gebroken ; want wij kunnen niet aannemen, dat de heer De Bavay enkel weg gezonden wordt voor de zaak-Langrand... 't is gelukkig voor den heer Bara, dat hij niet in een onzer Vlaamsche kiesdistricten op den rang staat. Wij gelooven, dat die twee willekeurige akten meer dan genoeg zouden zijn, om hem den 14 juni, op zijne beurt, af te breken !

(*Handelsblad*.)

Volgens een blad van M. Würth, procureur-generaal te Gent, M. De Bavay als zoodanig opvolgen ; M. Würth, zou vervangen worden door M. Paepe, advocaat-generaal bij het gentsche hof van beroep en die zich verdienstelijk heeft gemaakt door het opstellen der akte van beschuldiging in de zaak van St. Denys.

De twee plaatsen van substituut van den procureur-generaal zouden gegeven worden aan M. Van Maldeghem, substituut te Brugge, die zich ook verdienstelijk heeft gemaakt in de schandalige zaak van St. Denys, en aan M. Goddyn, het liekindje en kozijnte van MM. Van Praet en Devaux.

M. De Vos — wie kent dien iverigen doktrinair niet ? — zou als procureur des konings naar Gent komen en M. Van Bellingen, procureur te Gent, zou te Brussel den zetel komen bezetten van welken M. Bara, zoo onrechtvaardig M. Hody heeft neêrgeestooten.

Zijn die inlichtingen, welke wij uit een brusselsch blad overnemen, juist ? Wij kunnen het niet verzekeren, maar 't is opmerkelijk, dat al de opgegeven namen die zijn van personen, welke zich door hunnen doktrinaire haat hebben doen kennen.

IJzeren weg van Hasselt naar Maeseyck.

Een koninklijk besluit van den 3 juni verleent aan M. Rodolphe Coumont, de concessie van eenen ijzeren weg van Hasselt naar Maeseyck met verlenging tot aan de Nederlandschen spoorweg van Venloo naar Maestricht.

streven en voor eene heilige zaak strijden. Ge zijt naar Polen gekomen, wijl men u gezegd had dat Polen voornemens was tegen Rusland's overweldiging op te staan en voor zijne vrijheid en goed recht te strijden. Welnu, ik zeg u, Polen zal opstaan, en het zal met vreugde den arm van graaf Benjowsky zich zien wapenen voor zijne goede zaak. Polen smacht thans onder den druk der russische heerschappij, en zijn koning Stanislaus Augustus is niets anders dan een slaaf van Rusland, dat dit koningrijk regeert door zijnen gezant Murawiew en door intrigerende vrouwen, die in Rusland's soldij staan en 't hart des konings belegerd houden. Met schaamte en droefheid zien de poolsehe edelen, dat hun koning zich meer en meer van hen afwendt, dat hij niet meer koning van Polen, maar onderdaan van het laaggerig Rusland is, welk zijne rooverhanden reeds lang naar het rijke en schoone Polen heeft uitgestoken. Maar de liefde voor het vaderland houdt ons staande, vervult onze zielen met moed, wekt ons op tot een krachtigen, blijmoedigen wil, en houdt de hoop op eene betere, gelukkiger toekomst in ons wakker. Polen kan en zal niet ten onder gaan, dit is de hoop die ons allen staande houdt. Polen kan niet ten onder gaan, want zijne zonen waken en zullen het met hun bloed en leven verdedigen. Ja zijne zonen waken en zien wel, dat Rusland zijn net steeds dicht en dichtert om onzen argeeloozen Stanislaus Augustus trekt, die zich een koning noemt en spoedig niets meer zal zijn dan Rusland's vasaal. Maars als dit net geheel dicht getrokken is, zullen de zonen van de dierbare, geliefde Polonië het met hun zweerd doorhouwen, zij zullen hunne moeder weder bevrijden en, moet het zijn, den koning van zijnen troon stooten, dien hij zich onwaardig heeft gemaakt door zijne zwakheid en lichtverdigheid. Nog wachten wij en dulden ; maar in stille maken wij ons echter gereed voor den